

майна рішення про створення унітарного підприємства чи товариства однієї особи; формування майнової бази підприємства його засновником (засновниками) та виконання ними інших підготовчих дій - відповідно до вимог законодавства щодо створення підприємства певної, організаційно-правової форми та виду (залежно від спеціальної правосуб'єктності - банк, страхова компанія та ін.); державна реєстрація підприємства в загальному (відповідно до Закону «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців») та/або в спеціальному порядку (комерційні банки, інвестиційні фонди та ін.) - згідно із спеціальними законами; отримання необхідних для здійснення підприємницької діяльності дозволів (ліцензій), якщо закон вимагає їх наявності, відповідно до встановленого порядку згідно із загальними законами («Про ліцензування певних видів господарської діяльності») та спеціальними («Про банки і банківську діяльність»); найм працівників, у разі необхідності - оренда приміщень, укладення договорів, що опосередковують діяльність підприємства (на матеріально-технічне забезпечення його діяльності та збут на поточний рік (квартал, інший період) продукції (робіт, послуг).

Отже, порядок набуття статусу суб'єкта господарювання встановлюється нормами Господарського Кодексу, інших законів і визначається видом створюваного суб'єкта господарювання (комерційна чи некомерційна організація), способом утворення (засновництво чи реорганізація), його організаційно-правовою формою (кооператив, відкрите акціонерне товариство тощо). Для створення суб'єктів комерційної діяльності в окремих галузях економіки законодавством може встановлюватися особливий порядок їх створення, особливі вимоги до організаційних форм створюваних суб'єктів, особливості їх статусу.

Загальна характеристика закону України «Про здійснення державних закупівель»

Чиренко Н.М., студент ННІПП НАВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент *Геліч Ю.О.*

Важливою характеристикою розвитку нормативної бази будь-якої країни, економіка якої орієнтується на принципи вільного ринку, є стан правових норм організації державних закупівель товарів, робіт та послуг. Обов'язковість існування таких норм визначається тим, що при державних закупівлях власником коштів платників податків (суспільних коштів) є держава. Загальна характеристика законодавства України у сфері державних закупівель та аналіз порядку проведення державних закупівель дає можливість упровадження нового державного менеджменту в систему державних закупівель. Інакше кажучи, основним напрямом нового державного менеджменту є впровадження в діяльність державного сектору ринкових механізмів з метою підвищення економічної ефективності системи державного управління та мінімізації наслідків її негативного впливу. Основною базою для реформування державних закупівель в Україні є новий Закон України «Про здійснення державних закупівель» № 1197-VII (1197-18) від 10.04.2014. Закон України «Про здійснення державних закупівель»

№ 1197-VII (1197-18) від 10.04.2014 із змінами, внесеними згідно із Законом України № 1234-VII від 06.05.2014 (далі – Закон) встановлює правові та економічні засади здійснення закупівель товарів, робіт і послуг за державні кошти відповідно до європейських принципів. Мета Закону – створення конкурентного середовища у сфері державних закупівель, запобігання проявам корупції у цій сфері, розвиток добросовісної конкуренції. Цей Закон застосовується до всіх замовників та закупівель товарів, робіт і послуг, за умови, що вартість предмета закупівлі (без урахування податку на додану вартість), товару (товарів), послуги (послуг) дорівнює або перевищує 100 тисяч гривень, а робіт - 1 мільйон гривень.

Закон передбачає наступні основні процедури державних закупівель: відкриті торги; двоступеневі торги; запит цінових пропозицій; попередня кваліфікація учасників; переговорна процедура закупівлі.

Більша частина змісту Закону 10.04.2014 № 1197 перейняла зміст Закону від 01.06.2010 № 2289. Проте, якщо порівнювати цей Закон № 1197 з його попередником (Законом № 2289), слід звернути увагу на такі основні відмінності. Головною зміною є те, що Закон № 1197 визначив зовсім новий підхід до визначення «замовник». Крім того, у новому законі відсутнє визначення «державні кошти». Таким чином, попередній Закон № 2289-VI поширювався на державні кошти, Закон № 1197 поширюється на замовників. Відповідно до роз'яснення Мінікономрозвитку від 23 травня 2014 № 3302-05/16629-03, до замовників тепер належать суб'єкти, визначені в п. 1 ч. 1 ст. 1 Закону України від 24.05.12 р № 4851-VI «Про особливості здійснення закупівель в окремих сферах господарської діяльності» (далі - Закон № 4851). Крім того, згідно зі ст. 2 Закону № 1197 значно скоротився перелік закупівель, на які не поширюється дія Закону. Також скасовано необхідність розміщувати інформацію в державному офіційному друкованому виданні з питань держзакупівель та в міжнародному інформаційному виданні з питань держзакупівель. При цьому залишена обов'язковість оприлюднення цієї інформації, а також річного плану та змін до нього, на веб-порталі Уповноваженого органу з питань закупівель. У новому Законі також відсутні положення про застосування процедури електронного реверсивного аукціону. Зате замовникам надана можливість використовувати електронні засоби при застосуванні процедур закупівель. Такі засоби мають бути загальнодоступними і гарантувати недискримінацію і рівний доступ до інформації всім учасникам процедур закупівель. Особливості їх застосування повинен визначити Кабмін. Крім того, в Законі дещо скорочено строки для проведення процедур закупівель. Як і раніше вартість предмета закупівлі, товару (товарів), послуги (послуг) дорівнює або перевищує 100 тис. грн., а робіт – 1 млн. грн., однак без урахування податку на додану вартість. І в Законі не передбачили норму щодо застосування предмета товарів і послуг у будівництві, вартість предмета якої раніше становила 300 тис. грн. Підняли у Законі до 300,00 тис. грн. і вартість предмета запити цінових пропозицій. І тут варто відмітити, що для замовників це є позитивною зміною, і вочевидь це збільшить кількість проведення такої процедури. Важливих змін зазнала ст. 18 Закону, яка регулює порядок оскарження торгів. Однією із таких змін є зменшення терміну подання скарги і нині він – не пізніше 10 днів із дня, коли

скаржнику стало відомо про порушення його прав чи інтересів. Раніше такий термін був 14 днів. Законом виключається, порівняно із вимогами свого попередника, обов'язок проходити навчання з питань проведення закупівель головою та секретарем комітету з конкурсних торгів. Тепер у замовника є право приймати рішення щодо необхідності проходити таке навчання. Для замовників зовсім новим є обов'язок розміщувати на веб-порталі «Державні закупівлі» звіт про виконання договору про закупівлі і повідомлення про внесення змін до договору.

Отже, з прийняттям нового ЗУ виникло безліч різних думок і питання експертів щодо нього. Так деякі з них стверджують, що ніяких змін не відбулося, було внесено тільки до деяких статей, а більшість частини змісту ЗУ від 2014 року, дублює ЗУ від 2010 року.

Припинення юридичної особи шляхом реорганізації

Шевчук А.І., студент ННПП НАВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент *Геліч Ю.О.*

Особливості становлення в Україні економіки ринкового типу зумовили проникнення світового досвіду реорганізації суб'єкта господарювання у вітчизняну практику майже на століття пізніше, ніж у розвинутих західних країнах світу. На практиці реорганізаційні процеси дуже поширені та мають великий вплив на розвиток економіки України.

Відповідно до ст. 59 Господарського Кодексу України однією із форм припинення суб'єкта господарювання є його реорганізація: злиття, приєднання, виділення, поділ, перетворення. І саме реорганізація є однією із форм утворення суб'єкта господарювання. Це пов'язано з тим, що внаслідок реорганізації, на відміну від ліквідації, припиняється, власне, лише сам суб'єкт господарювання як такий, а от його діяльність триває, але вже не в колишній (яка існувала до реорганізації), а в новій організаційно-правовій формі суб'єкта господарювання. Слід наголосити також на тому, що, на відміну від ЦК, ГК України розширив форми припинення діяльності суб'єкта господарювання. Так, у господарському законодавстві України поряд із «поділом» називається і така форма реорганізації, як «виділення одного або кількох нових суб'єктів господарювання».

Припинення товариства здійснюється в порядку, встановленому законом. Реорганізація юридичної особи шляхом перетворення регулюється Цивільним кодексом України, Господарським кодексом України та Законом України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців».

При реорганізації має місце припинення юридичної особи, але її справи і майно переходять до іншої юридичної особи у порядку загального правонаступництва. Приєднання – це форма реорганізації, при якій одна юридична особа включається до складу іншої юридичної особи, що продовжує існувати й далі, але вже в більшому масштабі. Організація, яку приєднують припиняє свою діяльність.

Що ж до злиття, це коли дві або більше юридичні особи об'єднуються в одну нову і при цьому припиняють своє існування. Таким шляхом можуть утворюватись виробничі і науково-виробничі об'єднання, в які входять на